

Avloysari fyri kliniskan psykolog

Søkt verður eftir fólki at loysa kliniska psykologin í Landsskúlafrýsitingini av í tíðarskeiðnum 1. september 1994 til 31. august 1995.

Arbeiðið, sum er undir leiðslu av undirvísingarleiðaranum fyri Sernámsfrøðiligu Ráðgevingini í Landsskúlafrýsitingini fatar serstakliga um psykologarbeiði við kanningum, viðgerð, leiðbeining, upplýsing um arbeiði og tiltøk, sum kunnu byrja fyri psykologiskum trupulleikum o.t. viðvíkjandi børnum og næmingum í aldrinum 0–18 ár, sum eru á einum slíkum menningarstøði, at teimum tørvar ella møguliga kemur at tørv sernámsfrøðilig hjálp.

Harumframt skal tann, ið sett/settur verður, vera undirvísingarleiðaranum til hjálpar við at leggja til rættis og medvirka við skeiðvirksemi fyri lærarum, foreldrum o.ø.

Sum útbúgving kravst cand.psyk./cand.pæd.psyk. við góðkendari tvey ára eftirútbúgving í kliniskum psykologiskum arbeiði við serligum atlit at børnum.

Lønin er sambært avtalu millum Føroya Landsstýri og viðkomandi fakfelag.

Umsókn saman við avriti av prógvi o.ø. verður send Landsskúlafrýsitingini, Falkavegi 6, Postúm 3279, 110 Tórshavn, í seinasta lagi mikudaginn 18. mai 1994 kl. 16.00.

Landsskúlafrýsitingin 19. apríl 1994

Samfelagsstevna

Um Gud vil er ætlanin at hava samfelagsstevnu í Vági um Hvítusunnuna. Møtitiðirnar verða kunngjardar seinni.

Samkoman í BETHEL, Vági

Sethús á Velbastað

Eini sethús á Velbastað verða við hesum lýst til sølu.

Húsin eru bygd í 1989 í einari hædd á 135 m², við stovu, køki, vaskakøki, trimum kømrum, tveimum baðirúmum og gangi.

Grundkið er 718 m².

Áhugað, ið ynskja fleiri upplýsingar, ella ynskja at síggja húsin, biðjast venda sær til okkara:

ADVOKATARNIR

Kári D. Petersen – Turið Debes Hentze
Sjúrður Rasmussen
N. Winthersgot 7 – Tlf. 11066

Lesarabrøv

Ov bíligt at geva dønum skyldina

– og, sum ofta er at hoyra, at »vit hava øll skyldina«, er púra burturvið.

Vit, sum stóðu í fremstu røð, tað veri seg í kommunu- ella landspolitikki, vinnulívi ella embætisfólk við ovastu ábyrgd fyri skúlskip og almennari umsiting, hava fulla ábyrgd.

Tað nýtast ikki fleiri staðfestingar til, at føroyska samfelagið er í størstu kreppu í nýggjari tíð.

Ætlan okkara var, at vit einferð skuldu eiga hetta landið, og ráða í eignum húsi. Tað kunnu vit enn, um fólk okkara ikki bert vil framat, men tekur við fullari ábyrgd, tá skeið verður disponerað, at tað tá ikki rennur undan.

Vit síggja bæði í politisku bløðunum, í flaggrøðum og í røðum í øðrum viðfangi, at

»tað eru danir, ið hava rikið okkum út í hesa støðu«.

Hetta er ikki bert bíligt, men sýnir eina óhugnaliga gongd eftir hæli, og ein spyr seg sjálv-an, um hetta eru fólk, ið ætla at taka landið.

Tekin eru til, at kreppan er ikki einans búskaparlig, men hevur eisini meira enn ein farra av undirbrotligum morali.

Vit vilja ráða í eignum húsi

At siga, at »øll henda skyldina«, sum politikarar serstakliga halda seg til, er ikki bert púra burturvið, men er milt sagt ólát, tá eg hugsi um tey mongu bæði í høvudsstaðnum og úti um landið, sum stilt og friðarliga hava arbeitt, góðir hvørjum sitt og verið góðir samfelagsborgarar. – Bæði yngri, og kanska serliga eldri føroyingar.

Latið okkum hyggja at vin-

um okkara í útnyrðingi, sum ein av egnu landsmonnum teirra segði, at »islendingar hava altíð stíll, um teir av og á hava endan í vatnskorpunum«. – Teir vildu taka við leiðslu og ábyrgd.

Tíðin er fyri langari tíð síðani komin, har vit sum ráddu fyri borgum í fátíttárum, taka við ábyrgd, og rudda upp í egn-um húsi og ikki ríða so niðar-laga, at vit antin siga, at »danir hava alla skyldina«, ella at »øll hava skyldina«.

Kunnu vísa hvat vit megna

Krøvini, ið komu frá ovastu embætisfólkum í skúlskipi og einari alt ov stórar og fløktari umsiting, skuldu ongantíð verið fjálgað um.

Bæði kommunu- og landspolitikarar eiga ábyrgdina saman við vinnulívi og ovastu embætisfólkum í almennu út-

reiðslukrevjandi umsitingum og skúlskipi.

Vit eiga at gera eina dyggari roynd at rudda upp í hesum, men tað verður ikki gjørt við at geva dønum og yngri og eldri hampa-føroyingum skyldina, fólkum, ið ikki vóru við í støðutakanum.

Her skal hart og drúgvit arbeiði leggjast í, dyggar støðutakanir og álvarsemi. Tað verður ikki lætt, men tað er nú møguleikin er at vísa hvat vit megna.

Jógvan við Keldu

Sannleikans tími er komin, Atli Dam

Skomur fyri Føroyar og ein háðan ímóti føroyingum, um Atli Dam stillar upp til komandi lögtingsval og verður valdur. 1357 fólk í Suðurstreymoy lútu seg villileiða av Atla Dam til seinasta lögtingsval.

Í hesum døgum hendir mangt og hvat á politiska vígvøllinum.

Vit eru í einum valiári, og nú merktist av álvara, at gerast skal upp við fortíðina. Hetta verður gjørt av føroyingum sjálvum og eisini dønum.

Seinasta avdúkingin er frágreiðingin frá lögtingsgrannskoðaranum, sum bert er eitt framhald av tí, sum kom undan kavi í Heygadrangsmálinum og øðrum avdúkingum.

Føroyar eru farnar á húsangang, hundadráts húski mugu frá húsi og heimi, og tað eru danir, sum ráða fyri borgum í Føroyum.

Tann vanligi borgarin stendur ógvuliga hjálparleysur. Hann er reyrvendur av politikarum, sum hava gjørt gerandisdagin so tørfan við avgjöldum og skattum, at hundadráts borgarar mugu leggja kongin og flyta av landinum. Aðrir mugu leita sær hjálp frá Almennastovu ella Arbeiðsloysistryggingini.

Atli P. Dam

Tað er eitt óhugnaligt óráttvísi í øllum hurlivasum.

Samstundis sum samfelagið hoknar, sita somu politikarar, sum eru atvoldin til støðuna, og verja borg á lög- og danatigi.

Danir standa púra býttir og fylgja við sjónleikinum. Teir skilja sjálvandi ikki, at onki sum helst fær politiskar avleiðingar í Føroyum.

Tað eru tríggir politikarar, sum fyrst og fremst hava høvudsábyrgdina av, at Føroyar eru komnar í hesa syrgilugu støðu.

Fyrrverandi lögmanninir Pauli Ellefsen, Atli Dam og

Jógvan Sundstein.

Millum manna er onginn ivi um, at Atli Dam hevur størstu ábyrgdina av, at samfelagið so knappliga og effektivt verður runnið um koll.

Lætt er hjá okkum at sita heima og finnstast at, men eftir nógvu álvarsomu avdúkingar-nar má føroyingurin ikki tuga. Vit eiga av øllum alvi at arbeiða fyri einum rættvísnum Føroyum og allarmest at lúka politiska ókrútið burtur.

Mangan havi eg hugsað, hvussu tað bar til, at Atli Dam kundi flyta valdømi, og so í Suðurstreymoy fáa heilar 1357 atkvøður til seinasta lögtingsval.

Siti við einum Sosiali frá 17. november 1990 framman fyri mær.

Hetta var sjálfan valdagin. Atli skrivar her sína seinastu valgrein »Valið og ábyrgdin«.

Meira enn einaferð er orðið »demagogur« nevnt í føroyskum politikki.

Vit hava hitt nakrar slíkar í verðinsegum, sum hava fingið alla fjøldina við. Lítla landið Føroyar er onki undantak.

Atli Dam hevur eina óvanliga góða rødd, og hartil er hann ein royndur taktiskur politikari. Hann dugir sera væl at fáa fjølmóðlarnar í sín part. Hesir spæla ókrútskir við, veit Atli Dam.

Komi at hugsa um valsendingina í 1990, sum Sjónvarpið og Útvarpið skipaðu fyri í Norðurlandahúsinum.

Atli Dam gjørdi her eina meistarlíga snildu, tá ið hann seinastur bað um orðið.

Tivandi á hækjum kláraði hann fram at mikrofonini, har hann yldi seinastu stríðsorðini til Føroya fólk:

»Javnaðarflokkurin er einasta alternativ politikurur í Føroyum í dag. Vit hava loysnir og arbeiði til allar hendur. Hinir vilja knúsa sjúkrahús-verkið. Veljið Javnaðarflokk-in, so skulu tit ikki óttast arbeiðsloysi ella skerðar livimøguleikar her á landi«.

Við sínum ræðumyndum vann Javnaðarflokkurin stør-sigur. Stóri sigursharinn var Atli Dam við 1357 atkvøðum í Suðurstreymoy.

Atli visti sjálvandi longu tá, hvønn veg tað bar, tí stakk hann halan millum beinini tvey ár seinni.

Men, Atli Dam, nú er sannleikans tími komin. Tað er ein háðan ímóti føroyingum, um tit stillar uppáttur og verður valdur.

Fjældin kann ikki vera so skútbýtt.

Jógvan og Pauli

Jógvan Sundstein hevur boðað frá, at hann ikki stillar upp til komandi lögtingsval. Grundgevingin er einføld, at hann vil ikki longur arbeiða eftir harra-boðum úr Danmark, sum hann sjálvur hevur samráðst seg til. Hetta er ikki sannleikin, Jógvan Sundstein.

Jógvan Sundstein veit, at hann er pápi at meirvirðisgjald-inum, sum hevur forkommið tí seinasta lívsneitanum í vinnuni, og serliga smávinnumi.

Hann billaði fólk inn, at tey ikki skuldu óttast MVG-ið, tí tað kom bara í staðin fyri tollin og onnur avgjöld.

Jógvan Sundstein hevur so dyggiliga traðkað sínar veljarar á tærnar, nevnlíga smáidn-abin og handilsmanntin, og hevur nú sæð skriftina á vegg-inum og stillar ikki upp til komandi lögtingsval. Fólkafloks-fólk eru yvirhøvar í øðini.

Jógvan Sundstein billaði eisini fólk inn, at tað var krav frá Europa Samgonguni, at Føroyar skuldu hava MVG.

Fleiri donsku bløð skriva, at tað ongantíð var neyðugt hjá Føroyum at krevja MVG av tæmastum, bert av framleiðslu. Og tá ið ídnaðurin hjá okkum er 98% fiskur, so høvdu vit kunna-fingið eina heilt aðra skipan. Og tað er júst MVG-ið, sum gjørdist ein vanlukka fyri Føroyar.

Somu bløð skriva, at Føroyar kunnu ikki sammetast við stór

ídnaðarland sum Danmark. Frakland ella Týskland. Eitt MeirvirðisGjald kann ikki so knappliga smoyggjast niður yvir eitt so lítið og viðbrekið samfelag. Men hetta dugdu Jógvan Sundstein og onnur ikki at síggja avleiðingarnar av.

At Pauli Ellefsen stillar upp til komandi lögtingsval er ein »vittugheit«, sum danir taka til.

Fólk hava ikki gloymt, at tað var júst Pauli, sum byrjaði ørvitistíðina í Føroyum. Nú skal hann sum frelsandi eingilin bjarga føroyska samfelagnum. Hetta eiga føroyingurin at verða spardur fyri.

Tað átti at borið til, tá ið valið íheyst er av, at vit sluppu undan politikarum sum Atli Dam, Paula Ellefsen, Olaf Olsen, Finnboğa Isakson, Sverra Mid-jørd, Tordí Niclassen, Svend Áge Ellefsen, Niels Paula Danielsen, Jógvan Adolf Jo-hannesen ella hvussu teir nú allir eita.

Fólk eru enn í Føroyum, sum hava samvitskuna í lagi.

D. P. Danielsen, sáli, segði í samrøðu við Jógvan Arge, út-varpsmann, fyri nøkrum árum síðan, at føroyingurin politiskt ikki var komin longur enn upp at standa í grulvigarðinum. Tað hevði verið áhugavert at kanna hetta nærri.

Vit mugu bert vóna, at tað verður frægar í heyst.

Vagnur Michelsen

P.S. Setti meg spentur at hyggja at kjaksendingini í sjón-varpinum millum Atli Dam og Bjørn á Heygum. Gud náði okkum fyri orðaskvaldur. Atli Dam dugdi rætt og slætt ikki fólkaskikk, hann tosaði allar 40 minuttir, sendingin varði. Hann gav hvern ørðstýraranum ella Bjørn á Heygum møguleikan at tosa. Fólk yvir-høvar eru ovfarn av atburðin-um hjá Atli Dam.

Men hvat ger ein ketta, tá ið hon er kroyst upp ein krók?